

Beoordeeld : 19/2/11

Goedgekeurd : 18/5/11

Geldig vanaf : 19/5/11

Visie en Objectieven geconcretiseerd voor De Troon

1. T.a.v. opgenomen bewoners

“Wat ik niet kan... krijg ik. Wat ik kan...geef ik” (zr Aleydis)

De (ontstaan)geschiedenis van De Troon, de in het tehuis voor werkenden opgenomen populatie, hun eigen levensgeschiedenis, hun gevormde persoonlijkheden zijn samen verantwoordelijk voor de heel eigen zorgvraag van de begeleidingsafhankelijk gebleven bewoners van het tehuis voor werkenden.

In het tehuis voor niet-werkenden worden niet alleen personen opgenomen met een vraagstelling complementair aan de populatie van het tehuis voor werkenden. Door de loyale medewerking aan de ‘centrale zorgregistratie’ en het afstemmen van het opnamebeleid, is de vraagstelling van de opgenomen bewoners voor het tehuis niet-werkende heel divers. (Gezien het criteria van hoogst dringendheid bij nieuwe opnames doorslaggevend is geworden.)

Een christelijke inspiratie en liefdevolle grondhouding, gekenmerkt door persoonlijke betrokkenheid, onvoorwaardelijk respect voor de cliënt en zijn gezin, gelijkwaardigheid en acceptatie, vormen het fundament van de zorg en begeleiding.

We willen blijven werken in de geest en naar de bedoeling van de stichteres, Zr. Aleydis. Zij wou vanuit haar inleving in mensen met een verstandelijke handicap die een langer verblijf in een psychiatrische instelling achter de rug hadden hen zoveel mogelijk het ‘gewone menselijke geluk’ gunnen. Hierbij was voor Zr. Aleydis **“wat ik niet kan... krijg ik. Wat ik kan... geef ik.”** het leidmotief.

Om gelukkig te kunnen zijn moeten bewoners zoveel als ze (aan)kunnen zelfstandig (autonoom) kunnen zijn. Hiervoor hebben ze privacy en een eigen leefruimte nodig. Als mensen niet alles alleen afkunnen hebben ze anderen en/of een gemeenschap nodig waarop ze beroep kunnen doen. Hiervoor zijn gemeenschappelijke leefruimtes en ondersteunende begeleiding vereist.

Beiden zijn essentieel maar toch niet het belangrijkste. Alleen de ‘genegenheid’ en de ‘liefde’ zijn in staat een mens echt gelukkig te maken. De bewoners moeten **Gods liefde, in mensengestalte en mensenmaat**, kunnen ervaren.

Doelgroep

De Troon biedt, mannen en vrouwen die door een handicap niet zelfstandig kunnen wonen en/of leven, integrale woonopvang en **levenslange begeleiding** aan. Ongeacht wat hier de reden van mag zijn: verkleinen of wegvallen van het eigen sociaal netwerk, hygiëne, gezondheid, toegenomen verzorgingsnood, levenskwaliteit, psychische toestand (‘geluk’), nood aan structuur, dreigende vereenzaming,...

Bijkomende handicaps (stoornis uit autismespectrum, niet aangeboren hersenletsel, fysieke, sensoriele of psychische handicap,...) vormen geen uitsluitingcriteria voor opname en ondersteuning.

Voor personen uit Vorselaar en/of de nabije omgeving, die binnen de doelgroep van het tehuis passen en waarvoor (blijven) wonen in de eigen omgeving een bijzondere betekenis heeft, worden extra inspanningen gedaan.

De landelijke en de dorpse inplanting en het nabuurschap met een klooster zijn factoren die belangrijk kunnen zijn in de eventuele keuze van een gebruiker om in de Troon te komen wonen.

Objectieven

Centraal doel in de begeleiding van iedere cliënt is het nastreven van een **zo hoog mogelijke kwaliteit van leven**. Wat inhoudt dat de bewoners in de mate van het nodige (en gevraagde) ondersteund worden zodat ze een leven kunnen leiden zoals ze dat zelf het liefst willen. Een goede kwaliteit van leven wordt bereikt als er persoonlijke voldoening is op verschillende domeinen : emotioneel welbevinden (voldoening, zelfconcept, vrij van stress,...), interpersoonlijke relaties (familie, sociale netwerken, ondersteuning), materieel welbevinden (financiële situatie, huisvesting, dagbesteding, vrijetijdsbesteding), persoonlijke ontplooiing (persoonlijke competenties en prestaties, vorming), lichamelijk welbevinden (gezondheid , activiteiten dagelijks leven), zelfbepaling ((on)afhankelijkheid, keuzemogelijkheden, persoonlijke doelen), sociale inclusie (maatschappelijke integratie en participatie, rollen, ondersteuning) en rechten (mensen- en burgerrechten).

De mogelijkheden van de cliënt (en zijn netwerk) bepalen de graad van zelfstandigheid, zelfontplooiing en maatschappelijke integratie. Kwaliteit van leven betekent dat bewoners zoveel mogelijk zelf vorm en inhoud (kunnen) geven aan hun eigen bestaan (zelfbepaling), dit volgens de algemene menselijke basisbehoeftes, en waar het kan in gewone leefomstandigheden en volgens gewone leefpatronen (inclusie). Dit alles zo dat de bewoners **zelf** tevreden kunnen zijn met hun bestaan. Hierbij wordt over '**ondersteuning**' gepraat : bewoners worden ondersteund in dit proces van inclusie, zelfbepaling en het optimaliseren van de kwaliteit van leven. Ondersteuning is individueel en flexibel : iedere persoon heeft een andere ondersteuningsnood. Deze varieert bij iedereen gedurende de levensloop.

Eigen aan de werking is dat deze **vraaggestuurd** probeert in te spelen op ieders eigen levensverhaal en vraagstelling. Bewoners zijn 'volwaardige burgers' die binnen hun eigen mogelijkheden zoveel mogelijk zelf de regie voeren in hun eigen leven. Met eventuele weerstand van bewoners en/of hun omgeving wordt respectvol omgegaan. Het is een behoedzaam aftasten en zoeken waar de grens ligt tussen nodige en overbodige tegemoetkoming.

Individuele benadering van de bewoners neemt in de werking een centrale plaats in. Uitgangspunten hierbij zijn: **gelijkwaardigheid** en **emancipatie**. Er wordt gewerkt naar inzicht en bewustwording bij bewoners en hun omgeving. Waar mogelijk geven de bewoners zelf vorm en inhoud aan hun leven. Door hen zelf keuzes te laten maken en/of dit (opnieuw) te leren. Met begrip en waar nodig met tegemoetkoming aan de onzekerheid en spanning die dit bij iemand kan teweegbrengen, wordt er gestreefd naar verdere ontplooiing. Gelovend in hun kracht dat ze, zonodig met steun, hun eigen lot (weer) in handen kunnen nemen en houden. Maar met respect als hen dit nog niet of (even) niet meer lukt. Personen die desondanks de veilige afhankelijkheid van begeleiding blijven vragen, worden gerespecteerd. Voor een aantal bewoners en/of voor een aantal levensdomeinen is de afhankelijkheid immers in die mate geïnstalleerd en/of noodzakelijk dat deze bewoners er niet meer uit weg kunnen of willen. Het blijft steeds zoeken naar het evenwicht tussen zelfstandigheid en ondersteuning. Wanneer de 'omgeving' de emancipatie van een bewoner in de weg staat wordt getracht deze te begeleiden zodat de bewoner de ruimte krijgt voor de (zelf)ontplooiing die hij/zij aankan.

Het moeilijkst is te weten wanneer een begeleidingsteam kan/moet ingaan tegen de eigen keuzes van bewoners. (Wanneer de gezondheid wordt bedreigd?, als het om hygiëne gaat?, als het om zaken gaan die de integratie in de groep en/of inclusie in de weg staan?,...)

Ondersteuning wordt bij voorkeur gegeven aanvullend aan en in samenwerking met het **eigen sociale netwerk**. Waar de opvang van het eigen netwerk tekortschiet wordt het professionele

vangnet aangesproken. Waar mogelijk zal dit het eigen netwerk steunen, versterken of herstellen.

Er moet wel rekening mee gehouden worden dat er ook bewoners zijn die door leeftijd en/of levensgeschiedenis nauwelijks nog kunnen terugvallen op een eigen netwerk.

Eigen aan de werking is dat er voor de bewoners vaak op zoek moet gegaan worden naar een **aanbod aan activiteiten en kansen om de kwaliteit van hun leven te verhogen**. Dit zowel extern (aanbod aan activiteiten door professionele of vrijwilligersorganisaties al dan niet voor personen met een handicap) als intern (zelf een aantal activiteiten organiseren en aanbieden).

Gezien de kleinschaligheid van de voorziening is er slechts een beperkt aantal disciplines opgenomen in het personeelskader. Wanneer het nodig is voor een zo hoog mogelijke kwaliteit van leven wordt een beroep gedaan op "externe specialisten".

Met deze personen streven we naar een constructieve interdisciplinaire samenwerking.

Begeleidingsgrondhouding van de begeleiding, 'zoals wij deze zelf op prijs zouden stellen'

Respect voor de eigenheid en persoon van de hulpvrager.

Dat men kan zijn wie hij/zij is en wil zijn.

Rekening houden met het karakter van de persoon.

Aanvaarden van de beperkingen van de persoon.

Uw eigen tempo aanpassen aan dat van de cliënt.

Recht op privacy.

Dat cliënten/bewoners mee mogen beslissen over belangrijke zaken.

Geduld hebben met de bewoners;

Oog voor de individuele behoeften van de persoon.

Constructieve omgang met bewoners (bevestigend, bekrachtigend).

Ruimte laten en kansen bieden om cliënt te laten ontwikkelen.

Activeren op een positieve manier.

Mensen motiveren om ook andere vaardigheden te leren.

Begeleiden zoals je je eigen kinderen/ouders zelf zou begeleiden.

Oprechte betrokkenheid.

Waarden meegeven.

Een "echte thuis" bieden. Zorgen voor een aangenaam huiselijk gevoel.

Gezelligheid.

Goede verzorging en zorgen bieden.

Zorgzame aandacht.

Familie en nabestaanden op de hoogte houden en betrekken bij het gebeuren in het tehuis.

Goede communicatie naar de familie.

Openstaan voor (kritiek) feedback van ouders en familie.

Begrip en engagement van de begeleiders.

Empathie en geduld.

Warmtevol.

Proberen de bewoner te begrijpen/in te leven.

Opgemaakt door begeleidingsteam tgv een vorming (02/02/07) en bevestigd op een begeleidersvergadering (03/08/2010)

2.1.3.2. T.a.v. (nog?) niet opgenomen gebruikers

De Troon vervult voor alle personen die zich hiervoor in de Troon aanbieden de rol van 'contactpersoon' voor (centrale) zorgregistratie en zorgbemiddeling. (wat de zorgvraag ook is) In het bijzonder wil de Troon dat minstens dit bij elke betrokken bewoner van de clustergemeentes 'Vorselaar, Grobbendonk en Herenthout' bekend is.

Voor zorgvragers met een dringende opnamevraag is de Troon een actieve bemiddelaar in het zoeken naar een gepast aanbod. Zowel via de zorgbemiddeling van de centrale registratie van zorgvragen als via de zorgplanning van het ROG, door mee te zoeken naar en te werken aan structurele oplossingen.

2.1.3.3. tav de samenleving

We streven ernaar in de onmiddellijke omgeving van de Troon (Vorselaar en buurgemeenten) ruimte te creëren opdat personen met een handicap echt kunnen geëmancipeerd worden in de maatschappij. Dit door de gemeenschap aan te moedigen om mensen met een handicap ook een stem te geven en deze stem te willen beluisteren en ermee rekening te houden. Er wordt dan ook werk gemaakt van de beeldvorming van de mensen met een handicap. We streven ernaar om in Vorselaar en omgeving brede sociale netwerken te creëren waar mensen met een handicap in de mogelijkheid zijn te participeren aan het gewone leven, om burger te worden,.... We streven ernaar de samenleving te sensibiliseren zodat zij inzien dat ook zij voor mensen met een handicap een belangrijke functie hebben.

2.1.3.4. sociaal geëngageerde werkgever

Als werkgever, actief in de sociale profit wil de Troon ook zijn verantwoordelijkheid opnemen naar de samenleving toe. Zolang dit de primaire doelstelling (de levenskwaliteit van bewoners) niet benadeeld biedt de Troon aan diverse groepen mensen de kans om zich via 'tewerkstelling' (in de ruime zin van het woord, als stagiair, vrijwilliger, werkgestrafte, leerling in het kader van deeltijds leren/deeltijds werken,....) als persoon te realiseren. De Troon staat open voor hen en zet zich actief in om op deze wijze mensen te helpen zich als mens en professioneel te 'ontplooiën'.